

MAGYAR LOVASTERÁPIA SZÖVETSÉG

ALAPÍTVÁNY

HÍRLEVÉL

2. évfolyam, 1. szám
március

2000.

HÍREK, INFORMÁCIÓK AZ MLTSZ ÉLETÉBŐL

BESZÁMOLÓ

1999-ben is megtartottuk hagyományos „hosszú tanfolyamunkat”, amit a korábbi éveknél is nagyobb érdeklődés kísért.

67 hallgató volt kíváncsi arra, hol tart ma a lovasterápia Magyarországon, illetve mit tanulhatunk a nálunk fejlettebb lovasterápiás kultúrával rendelkező nemzetektől. Az előző évek tapasztalataiból kiindulva, az idén négy csoportra osztottuk a jelentkezőket. Teljesen kezdők alkották az alapozó csoportot, és külön foglalkozásokon vettek részt a gyógytornász, gyógypedagógus és lovas szakemberek is.

Az oktatás két helyszínen zajlott. Két csoport egy időben a Hotel Fenyves konferencia termeiben elméleti oktatáson, míg a másik kettő a Hubertus Agráripári Bt. fedeles lovardájában és annak környékén gyakorlati tréningen vett részt.

A nyugat-európai tapasztalatokat hét, Németországból érkezett, neves elméleti és gyakorlati szakember osztotta meg az érdeklődőkkel.

Prof. Dr. Carl Klüwer, rengeteg új ismeretet adott az alapozó csoport tagjainak és felelevenítette azok emlékeit, akik tavaly a szilvásváradi tanfolyam alakalmával már találkozhattak vele.

Susanne von Dietze, határtalan türelmével és szaktudásával igazán hasznos előadásokat és gyakorlatokat tartott. Elmondta, hogyan működik a ló és az ember mozgásrendszere és ezt miként hasznosíthatjuk a lovasterápiában. Pontról pontra bemutatta azokat az ismérveket, amelyek alapján ideális lovat tudunk választani a terápiás foglalkozásokhoz. A hallgatókat lóra ültetve alapvető feladatokat végeztetett, amelyeket hatékonyan alkalmazhatunk a terápia során, de akár a teljesen ép személyek számára is egészségesebbé, élvezhetőbbé teszik a lovaglást.

Stefan Kleekamm arról beszélt, hogy egy fogyatékos miként éli meg a kapcsolatát egy lóval, hogyan válik a ló terápiás eszközzé és társá is. Milyen érzelmi többletet nyújt, hogy önállóan kezelni tud egy nála akár tízszer nagyobb állatot akkor, ha hiányoznak a végtagjai az illetőnek. Stefan minden nap bemutatta, milyen magas szintre jutott el a díjlovaglásban. Ezt nemcsak laikusok, de a lovarda vezetője, hazánk egyik legjobb díjlovasa, Komjáthy György is elismerte és büszkén vállalta egy páros díjlovagló program bemutatását. Ez az erő kitartás az ép emberek számára is példaértékű lehet.

Lore Halske Észak-Németországból jött, elsősorban gyakorlati szakember. Legtöbb információval a lovas csoportot látta el, hisz ő maga is lovasgazda. Elmondta az ideális lótarítás, lótenyésztés, lókiképzés feltételeit, lehetőségeit, beszélt a lószármagokról is. Gyakorlati foglalkozásokon a futószárazást, voltizsálást, lóval illetve a fogyatékos gyerekekkel való bánást mutatta be.

Peter Holzmüller főként a gyógytornászokat gazdagította újabb ismeretekkel. Jól szerkesztett előadással és gyakorlati elképzelésekkel érkezett Magyarországra. Előadásaiban egy-egy foglalkozás felépítéséről, dokumentációjáról, a motoros képességek fejlesztéséről, különböző fizioterápiás koncepciók alkalmazásáról stb. hallhattunk.

Altburg von Erffa és Dorothe Wanczek-Blaul gyakorlatok keretében tanította a dupla futószárazás, lókiképzés alapvető fortélyait.

Magyar szakemberek is megosztották tudásukat és tapasztalataikat a résztvevőkkel. Öröm számunkra, hogy Ők minden a Magyar Lovasterápia Szövetség tagjai, akik már az alapításban is fontos szerepet játszottak.

Dr. Benczúr Miklósné beszámolt a fogyatékos ügy hazai állásáról, a rehabilitáció lehetőségeiről, **Györgypál Zoltánné** a hippoterápia hazai

viszonyairól és saját tapasztalatairól beszélt, **Kissné Hatvani Erika és Bozori Gabriella** a gyógypedagógiai szemléletű lovaglásról tartottak előadást, **Dr. Büki György** az orvos szerepére világított rá előadásában.

A lovasedzéseket **Habsburg Eilika** vezette, fogathajtó tréninget ifjabb és idősebb **Jámbor Vilmos** tartott.

A napi hét-nyolc óra intenzív oktatás mellett esténként maradt idő és energia az eszmecserékre, beszélgetésekre az oktatók bevonásával is. A meglehetősen kreatív társaság csütörtök este egy lovasbemutatót is összeállított. Láthattunk lovasíjászokat, fogathajtókat, díjlovas és díjugrató programot, Koczka Béla mesélt a honfoglalás kori magyarok lovas szokásairól.

Az egyik hideg este hangulatát bográcsgulyás party emelte és a felcsapó lángok mellett néhány ifjú úgy feltűzesedett, hogy csak a Balaton alig tíz fokos habjai közt nyertek enyhülést.

A hagyományokhoz híven, szombat este záró bankettet tartottunk, ahol felköszöntöttük a 78. születésnapját ünneplő Carl Klüwer professzort is. (Az események pontos összefoglalása Muszkalay Hedvig nagyszerű költeményében olvasható, ami e cikk után található a Hírlevélben.)

Ez az egy hét rengeteg új ismerettel gazdagította mindazokat, akik aktív részesévé váltak a tanfolyamnak. Persze voltak hibák, ezt kár is lenne tagadni, de igyekszünk ezekből okulni és 2000-ben még jobb kurzust szervezni.

Ezúton szeretném megköszönni mindenkinek a segítségét, támogatását és a kritikáját is, amivel hozzájárult a tanfolyam megszervezéséhez. Külön köszönet illeti a **Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálatot**, hogy a pénzügyi háttérrel biztosította ehhez az eseményhez.

Bízom benne, hogy a hagyomány nem szakad meg és ősszel újra összegyűlhet a Magyar Lovasterápia Szövetség tagsága. Addig is mindenkinek sikeres munkát kívánok.

Jámbor Noémi

LOVAS TERÁ-PIA '99 (Egy Huppogó feljegyzései)

Elmegyek elmegyek, hosszú útra megyek
amíg végigjutok, majdnem meggebedek.
Ezt a Fenyves Hotelt, hú de messze tették!
Meg is szakad szegény málhás gyalog vendég.

De végre elérjük, s behúzzuk vitorlánk
s kezdetét veheti egyhetes tivornyánk.

Tömi agyát-torkát serényen mindenki,
csak, hogy ki kivel van azt nem tudja senki

Reggelente hullik a magyarság szerte,
amint az őszi szél lováról leverte.

S míg hazánk sok szülőtte a porba potyog,
a német oktatók szeme bőszen forog:
mert ahogy belépünk, nem hangzik fel az ősi ének:

„Kedves egybegyűltek, én helyet kérek!-„
De lázadó szellemünk hamar porba kerül
(Judittal) kit Habsburg ló tapos meg cefetül.

Kánkánt jár a hátán

majd elmenekül gyáván.

És akinek ez nem volt elég naphosszat,
az esténként még vígan párbajozhat.

B3 A1-re rálép merészen,

mire az leparasztozza egészen.

Napközben azért olykor csillapul a csata,
ekkor jön Klüwer és hírneves csapata.

Szórják is az ígét, nem gátolhatja semmi,
kár, hogy nem értjük, sem a tolmácsok, sem mi.

Még tiszta szerencse,

hogy Eilika perfektné beszélni magyarja,
mert így még, ami jó volt azt is összekeverje.

Csoda-e hát, ha ezután néhány fura fazon
enyhülést keres a dermesztő tavon.

És a tábortűz meleg fénye után
a Balatonba csörtetnek bután.

S e látványtól nyomban felcsap Edvink kedve,
s pancsolni kezd, mint egy jegesmedve:

- „Nem vagyok még megdermedve!” -
büszkélkedik dideregve.

De a törölközőjét azt hiába várja,
mert azzal Vilit törölgeti Márta.

Nem is csoda, ha mindezek után
búcsút mondott nekünk „Szuzánn”.

Megmozgatott rajtunk minden pontot,
aztán gyorsan kereket oldott.

Majd a B2 végre megéri a csütörtököt,
mikor Lajoska bőszen üvöltöztöt.

Hosszas tervezések után, ő s káoszi rendben
hasztalan áll ellen Klüwernek a szentem.

A gyerkőc ezúttal olyan terápiát kapott,
ami benne tuti, mély nyomokat hagyott.

Ám ezzel a napnak még koránt sincs vége,
egy mozgalmas műsort is kapunk estére.
Stefan olyan lovaglást mutat kezek nélkül, hogy a
közönség beleszédül.

Utána Sanyi és Attila, a két „Istennyila” vágat
lovuk nyakába vetve holt lazán a szarát.

Egymás helyett csak bálára nyilaznak,
de a nézők már ettől is kivannak.

Eilika meg menet közben úgy elszegényedett,
hogy az ugratás végéhez már nem jutott nyereg.

És akinek mindez még nem volt elég dili,
annak a végére behajt a két Vili.

Elődeik mentek szár, nyereg és kéz nélkül
ezek meg robognak fel-le, de ész nélkül.

Egyik lovuk lengő farmatringot ringat,
ezzel pár segítő többször is megfingat.

Majd Vili a gyeplőt a nézők közé veti,
onnantól a négyest bárki vezetheti.

Így lett hát lassanként a lovas terápiás csapata
„lóval” képzetesebb, mint bárki is valaha.

Most már azt is tudjuk, hogy a Tokaji között
milyen különbség vagyon,

és, ha meg lehet inni, értékeljük nagyon.

(A lovarda s a szálló meg szépen újraépül,
ha majd mind elvonulunk végül.)

Ui.: Büki Gyuri kikéri magának,
hogy az ő szemével lovagolnának!

Balatonfenyves, 1999. November 6.

Muszkalay Hedvig

HÉTVÉGI KURZUSOK SÓSKÚTON

Eilika Habsburg vezetésével újra indulnak a lovas
hétfőgék Sós-kúton. A következő kurzus időpontja:

2000. március 31-április 2.

A részvételi díj 5200 Ft, mely nem tartalmazza az
étkezés és a szállás költségeit.

Jelentkezni lehet a mellékelt Jelentkezési lapon.
További információ kapható a Magyar Lovasterápia
Szövetségnél, melynek címe:

1066 Budapest, Teréz krt. 24.

tel: 06 1 4757012

fax: 06 1 3024136

ELKÉSZÜLT AZ MLTSZ EMBLÉMÁJA

Hosszas vajúrást követően megszületett a Magyar
Lovasterápia Szövetség Alapítvány emblémája.
Az ábra Vahorn András, Amerikában élő hazánk fia
alkotása.

FONTOS INFORMÁCIÓK!!!

A Magyar Lovasterápia Szövetség Alapítvány
önálló **bankszámlaszámmal** rendelkezik, ami a
következő:

OTP1794008-20507743

Új telefonszámunk:

06 1 4757012

HOL TARTUNK AZ OKTATÁS SZERVEZÉSÉVEL?

Az MLTSZ rövid, de tartalmas múltja arra a következtetésre juttatta a vezetőséget, hogy meg kell szervezni, és hivatalosan elismertté kell tenni a hazai lovasterápiás képzést.

Az első tanfolyamon, Hortobágyon sokat tanultunk angol előadóinktól, és örültünk, hogy más is van, aki e nehéz terepen botorkál.

A második, szilvásvárad tanfolyamon már megfogalmazódott az az igény, hogy hazai szervezett és differenciált oktatás legyen, hiszen voltak, akik csak most találkoztak először a gyógylovaglás elméletével és gyakorlatával, és voltak, akik már régóta alkalmazták. Az MLTSZ elnökségének egy lelkes csapata, Dr. Benczúr Judit koordinálásával elkezdte kidolgozni az oktatás körvonalait.

A balatonfenyvesi tanfolyamon a tudás és gyakorlatbeli különbségek még inkább megmutatkoztak, ami arra motivált minket, hogy minél hamarabb lépünk a képzés ügyében. Itt felgyorsultak az események.

Dr. Edvi Péter (az MLTSZ elnöke) kezdeményezésére Peter Holzmüller elvállalta a hippoterápiás munkacsoport vezetését, mely 2000. január 15-én alakult meg. A munkacsoport 9 főből áll, 1 orvos, 4 gyógytornász, 3 szomatopedagógus, és egy fő, akinek szomato és gyógytornász végzettsége is van. Ebben az évben négyszer találkoztunk, ez idő alatt kidolgozzuk a képzés tematikáját, a munkacsoport tagjai levizsgáznak és sikeres vizsga után a következőkben rájuk épül a képzés. Az első találkozáskor körvonalaztuk céljainkat, megfogalmaztuk a felvételi követelményeket, a témaköröket, óraszámokat, az elmélet és gyakorlat arányát, és a záróvizsga követelményeit, valamint megválasztottuk a munkacsoport vezetőjéül Peter Holzmüllert, helyetteséül Györgypál Zoltánét. A tisztségek és feladatok egy évre szólnak. A hippoterápia hazai oktatásának felelőse Dr. Büki György.

A későbbiekben magalakul a gyógypedagógiai lovaglás és voltizsálás munkacsoport is, akik a hippoterápiás munkacsoport mintájára, ezen terület oktatását is kidolgozzák.

A harmadik ága a lovasterápiának a fogyatékosok sportja. Ennek a csoportnak a követelményeit a legnehezebb megfogalmazni, de bízunk abban, hogy mire kialakul a rokkantsport ezen ágának feltételrendszere, a képzés tematikája is elkészül.

Györgypál Zoltánné

**HIPPOTERÁPIÁS MUNKACSOPORT ALAKULT
MAGYARORSZÁGON**

A Magyar Hippoterápiás Munkacsoport (MHM) megalakításával, 2000. január 15-én leraktuk a DKThR (Német Lovasterápia Szövetség) irányvonalai szerint a Magyar Hippoterápiás képzés alapköveit.

Az MLTSZ égisze alatt - melynek elnöke Dr. Edvi Péter - az én vezetésemmel, egy orvos, nyolc gyógytornász és szomatopedagógus részvételével életre hívtuk a hippoterápiás munkacsoportot. A munkacsoport feladata az irányvonalak, tartalmak, vizsgakérdések kidolgozása a magyar hippoterápiás szaktovábbképzés számára, illetve ezek betartatása. Az MHM tagjai 3 éves átmeneti időszak után, saját felelősségükre átveszik a licence tulajdonosok kiképzését. Ettől az időponttól kezdve az én jelenlétem csupán a vizsgákra korlátozódik, mint vizsgabizottsági tag. Az MHM egyelőre évente négyszer találkozik, évente egyszer, előreláthatólag ősszel mindenévben kb. 9-10 napos tanfolyamot szervez. A munkacsoport döntései többségi alapon történnek, éppúgy hívják meg a tagokat, a kizárások ezzel szemben kétharmados többséget igényelnek. Az elnök és a helyettesek évente lesznek választva.

Az MHM legalább egy szavazattal van jelen az MLTSZ szervezetében. Jelenleg az MHM érdekeit Dr. Büki György neurológus, Györgypál Éva gyógytornász és a az MHM helyettese, valamint Katona Enikő szomatopedagógus képviseli a szövetségben. A gyógytornászok és szomatopedagógusok orvosi-fizioterápiás kiképzése tartalmilag tulajdonképpen a DKThR általi kiképzés tartalmához igazodik. A kiképzés felelőse az elkövetkezendő 3 évben Dr. Büki György neurológus és jómagam. Jelenleg Dr. Edvi Péter az MLTSZ elnökén keresztül tárgyalások folynak a Magyar Lovasszövetséggel, a két szövetség együttműködéséről. Az együttműködés célja egy megalapozott lovas kiképzés a Magyar Lovasszövetség szakemberei és lovardái segítségével, ami alapfeltétele az MLTSZ további szakképzésének a hippoterápia és a gyógypedagógiai lovaglás és voltizsálás területén. A nem túl egyszerű keretfeltételek ellenére célunk a következő években egy kiképzési standardot alkotni, mely megfelel a DKThR-nek.

Üdvözlettel: Peter Holzmüller DKThR
hippoterápiás munkaközösségének
igazgatóhelyettese, az MHM vezetője

**BEMUTATKOZIK AZ UNICORNIS
EGÉSZSÉGFORRÁS ALAPÍTVÁNY**

Az **UNICORNIS Egészségforrás Alapítvány** munkatársai az Egészség megteremtésén fáradoznak.

Foglalkozunk betegekkel, fogyatékosokkal, egészséges emberekkel, gyermekekkel és felnőttekkel egyaránt. Legalább akkora hangsúlyt fektetünk a prevencióra, mint a gyógyításra, fejlesztésre. Tevékenységi körünk **gyógytorna, gyógyújszás, gyógylovaglás, mentálhigiénés segítségnyújtás** egyéni és csoportos formában. Munkatársaink ennek megfelelően gyógytornász, gyógytestnevelő, gyógyújszásoktató, terápiás lovasoktató, lovasoktató, egészségfejlesztő-mentálhigiénés szakemberek.

1998-ban 998 alkalommal, 11424 órában, 6628 fővel foglalkoztunk egyéni, illetve csoportos formában.

Lovasterápiával nyolcadik éve foglalkozunk, és az a tapasztalatunk, hogy a ló és a lovaglás hatásai kedvezőek a megelőzésben, a terápiában és a fejlesztésben is. Kedvezően hat a gyerekek fejlődésére, az egyensúlyra, a testtartásra, a koordinációra, az erőnlétre stb.

Mindezeket úgy érhetjük el, hogy a gyermekek élvezik a nagy, de barátságos állat közelségét, a szabad levegőt, játékosan tanulhatnak, fejlődhetnek, élvezhetik a mozgás örömét. Nagy örömmel járnak hozzánk, hisz a gyógylovaglás nem csak a fejlődésről szól, hanem sikerélményt is biztosít.

Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy alapítványunk munkatársai a lovasterápia alkalmazásához szükséges végzettségekkel, tapasztalattal rendelkeznek, és kiterjedt kapcsolataik révén sok sérült gyermek illetve felnőtt részesülhet terápiában. Egyaránt foglalkozunk mozgássérült, értelmi fogyatékos, viselkedészavaros, beszédhibás, autista, stb. és egészséges gyermekekkel és felnőttekkel is.

Először egy nonprofit betéti társaság (Savaria Vitál Mozgásterápia Bt) keretein belül tevékenykedtünk, de a társasági forma pályázati lehetőségeinket meglehetősen korlátozta. Ezért 1997. február 28-án létrehoztuk az **UNICORNIS Egészségforrás Alapítványt**, melynek keretein belül folytatjuk munkánkat.

Nyolc évvel ezelőtt kölcsön lovakon kezdtük a gyógylovaglást. 1993-ban vettük első lovunkat, aki nagy türelemmel és biztonsággal segítette munkánkat. A szombathelyi lovasiskolából 1994 őszén Söptére költöztünk, akkor már két lovunkkal, anyagi meggondolásból.

1997 októberétől Szombathelyen, a Vasi Múzeumfalun, a területén lévő őrségi tájház

istállójában, ingyen biztosított számunkra helyet. Ott már 4 saját lovunkkal, 63 gyerek rendszeres foglalkoztatását, fejlesztését végeztük. Hamar kiderült azonban, hogy a múzeumi keretek (víz, villany hiánya, korai zárás, portás, stb.) tevékenységünk mind mennyiségi, mind minőségi színvonalát erősen korlátozzák.

Eredményeinkből, valamint viszontagságainkból arra az elhatározásra jutottunk, hogy önálló lovasiskolát kellene létrehozunk, ahol megteremthetnénk a szükséges feltételeket, környezetet, és saját értékrendünk alapján tudunk dolgozni. Ez a vágyunk 1999 nyarán teljesült, lakásunkat eladtuk és Szombathelytől 5 km-re vásároltunk egy majort, ami minden tekintetben megfelel céljainknak. Adományok, pályázatok segítségével teremtjük meg az anyagiakat arra, hogy az épületeket felújítsuk, átalakítsuk, hogy az UNICORNIS Lovasközpont megvalósulhasson és alkalmas legyen a lovasterápia magas szintű művelésére és oktatására is.

1999-ben gyógylovaglást 145 alkalommal, 337 órában, 994 fővel végeztünk. 72 sérült gyermeket gyógylovagoltattunk rendszeresen, 3 fő képzett gyógylovas-oktató, gyógytornász és mozgásfejlesztő óvodapedagógus és 9 fő önkéntes segítő közreműködésével. Ezenkívül 24 egészséges gyermeket, illetve felnőttet tanítottunk lovagolni terápiás elvek alapján.

Ha visszagondolok a kezdetekre, látva a hibáinkat, és azt, hogy csak saját magunkra számíthatunk, nagyon jó, hogy létre jött a Magyar Lovasterápia Szövetség. Neves külföldiektől tanultunk, és eljuthatunk oda, hogy Magyarországon is elindulhat egy magas szintű és hivatalos oktatás, a tagságnak pedig van hova fordulnia, hiszen az MLTSZ összefogja a hazai szakemberek legjavát, akik készségesen nyújtanak segítséget mindenkinek, aki hozzájuk fordul. Bátorítok erre mindenkit, aki lovasterápiával foglalkozik, mert ennek a csodálatos terápiának nemcsak szépségei, de nagy felelőssége is van, és jó lenne felzárkóznunk azokhoz, akik ezt magas szinten művelik.

Mindenkinek jó tanulást és jó munkát kívánok!

Györgypál Zoltánné
ügyvezető

LOVAS FESZTIVÁL PÁKOZDON

Napjainkban egyre több szó esik a lovasterápiáról, az újságokban, a folyóiratokban és a televízió képernyőjén is egyre gyakrabban jelenik meg ez a

téma. Örvedetes dolog az is, hogy hazánkban számos gyakorlati kezdeményezés is indult az utóbbi néhány évben. A tavalyi év egyik kiemelkedő eseménye a magyarországi terápiás lovagoltatás és a Magyar Lovasterápia Szövetség életében az augusztus utolsó napjaiban Pákozdon megrendezésre került első hazai Lovas Fesztivál fogyatékos lovasok és ép fiatalok részvételével. A fesztivál házigazdája és szervezője a székesfehérvári BÓJA Fogyatékosok Sportegyesülete volt. A BÓJA SE tíz éve alakult azzal a céllal, hogy biztosítsa a fogyatékos fiatalok és gyerekek számára a rehabilitációs gyógyúszás oktatást, sportolási lehetőséget teremtsen, valamint versenyeket, táborokat szervezzen számukra. 1997-től ez a tevékenység kiegészült a terápiás lovagoltatással is. Az elmúlt három év tapasztalatai és eredményei ösztönöztek bennünket a bemutató megszervezésére. A fesztiválunk célja a különböző problémákkal küzdő fogyatékos, sérült gyerekek és fiatalok terápiás célú lovagoltatásának bemutatása és népszerűsítése. A bemutatón enyhe- és középsúlyos értelmi fogyatékos, mozgássérült, érzékszervi fogyatékos, autista, magatartás zavaros, részképesség problémákkal küzdőgyermek vettek részt, akik a székesfehérvári BÓJA SE, a szombathelyi UNICORNIS Egészségforrás Alapítvány és a hódmezővásárhelyi Nagy Sándor Úti Általános Iskola lovasai voltak. A fogyatékos lovasok mellett a fesztivál programját színesítette a sósikúti ,lovastorna csapat programja, Eilika Habsburg military bemutatója, ifj. Jámbor Vilmos egyes fogathajtó magyar bajnok (1998) díjhajtó programja. Vendégünk volt még Stefan Kleekamm, aki a német paralimpiai válogatott tagja díjlovaglásban. A lovas fesztivál fővédnöke Göncz Árpádné és Warwasovszky Tihamér, Székesfehérvár Megyei Jogú Város polgármestere volt. A majorettek látványos nyitó és záró száma még látványosabbá tette az egész délutánt. Reméljük, hogy ezzel a kezdeményezéssel hagyományt tudunk teremteni és lesznek lelkes követőink a közeljövőben. Célunk ezzel a

rendezvényel nem volt más, mint, hogy megmutassuk a világnak, hogy „mi is tudunk valamit, ha még olykor bizonytalanul is, bátortalanul is, de mi is képesek vagyunk szép és értékes teljesítményekre”. A gyerekek nagyon lelkesen készültek hosszú hetekig a bemutatóra és nagyon

büszkék voltak arra, hogy ha ritkán is, de most rájuk figyeltek az emberek.

Úgy gondoljuk, hogy a fogyatékos emberek befogadását, elfogadását segítik ezek az alkalmak, ahol az ép társaknak módjuk van megismerni őket, találkozni velük, együtt játszani, sportolni, a szabadidőt közösen eltölteni.

Így talán nemcsak kortársak, hanem valódi társak lesznek egymás számára. Akik tudnak együtt működni és segíteni egymásnak a mindennapokban, a játékokban, a tanulásban és a sportban egyaránt. Bízunk benne, hogy nem csak a lovasok, hanem mindenki jól érezte magát ezen a délutánon. Ezúton is szeretnénk megköszönni minden szervezőnek és résztvevőnek a segítséget, a Nemzetközi Gyermekekmentő Szolgálatnak és a szponzoroknak az anyagi támogatást, és a szakmai segítséget a Magyar Lovasterápia Szövetségnek, a Magyar Mozgáskorlátozottak Szövetségének, valamint a Magyar Gyógytárgyosok Egyesülete Mozgásfogyatékos-ügyi Szakosztályának.

BÓJA SE

FELHÍVÁS!

Várjuk mindazok jelentkezését, akik tevékenységüket, intézményüket bemutatnák a Hírlevél hasábjain, vagy bármi olyan lovasterápiával kapcsolatos információval rendelkeznek ,amit szívesen megosztanának e szakma elkötelezettjeivel.

A cikkeket, információkat a Szövetség címén várjuk.

**1066 BUDAPEST, Teréz krt. 24.
fax: 06 1 3024036**